

07.02—07.06.2020

Miró:
Constel·lació
Antoni Llena

DOSSIER DE PREMSA

Índex

Nota de premsa	2
Antoni Llena. Biografia	7
<i>Nou preguntes a Antoni Llena</i> Una entrevista de Teresa Montaner i Martina Millà	9
<i>Miró: Constel·lació A. Llena</i> Un text d'Antoni Llena	12
Plànol de sala i llista d'obres	13
Selecció d'imatges per a premsa	16
Informació general	23

Nota de premsa

Miró: Constel·lació Antoni Llena

7 de febrer - 7 de juny de 2020

Comissari: Antoni Llena, amb la col·laboració de Teresa Montaner

Amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell

Amb el suport del Cercle Miró

Antoni Llena intervén en la Col·lecció de la Fundació Joan Miró amb una gran constel·lació mural de dibuixos de Miró.

La proposta de Llena desplega 150 esbossos dels fons de la Fundació en una instal·lació immersiva que traça tota la trajectòria de Miró en un únic espai.

Amb el suport de l'equip de Col·leccions, encapçalat per Teresa Montaner i Elena Escolar, Llena ha treballat durant gairebé un any investigant els prop de 8.000 dibuixos que conserva l'Arxiu de la Fundació.

***Miró: Constel·lació Antoni Llena* presenta el Miró que Llena sent més proper. L'artista s'ha deixat guiar per l'emoció i la complicitat i ha triat un Miró íntim i iconoclasta.**

El conjunt inclou alguns dibuixos que són l'origen de les obres més conegudes de Miró, així com d'altres que l'artista no va arribar a materialitzar. Llena els ha disposat accentuant el joc de contraris que sintetitza l'univers mironià.

En diàleg amb la instal·lació, la Fundació Joan Miró ha volgut incloure a la mostra dues obres d'Antoni Llena que subratllen la seva afinitat amb Miró.

Barcelona, 6 de febrer de 2020. *Miró: Constel·lació Antoni Llena* és un projecte concebut per l'artista Antoni Llena com a resposta a la invitació de la Fundació Joan Miró perquè, a partir d'una tria de dibuixos de la Col·lecció, presentés el Miró que sentís més afí. L'exposició ha comptat amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell i amb el suport del Cercle Miró.

Antoni Llena treballant a l'Arxiu de la Fundació Joan Miró.
Foto: Gasull.
© Fundació Joan Miró, 2020

Antoni Llena (Barcelona, 1942) va interpretar aquella proposta com l'oportunitat de mostrar l'extraordinari fons de dibuixos de la Fundació Joan Miró, els quals, per la seva fragilitat, només s'han exposat en comptades ocasions. Amb la col·laboració de l'àrea de Col·leccions, l'artista ha treballat a l'Arxiu de la Fundació durant gairebé un any per investigar-ne els fons de manera exhaustiva i fer una selecció d'esbossos, apunts i dibuixos preparatoris que abasten tots els períodes de Miró.

L'Arxiu de la Fundació conserva una àmplia col·lecció d'obra sobre paper i documents relacionats amb Joan Miró. La part més important d'aquest fons està formada per un conjunt de prop de 8.000 peces entre dibuixos preparatoris, maquetes i anotacions que l'artista va fer al llarg de la seva vida i que va cedir a la Fundació. L'Arxiu també acull la col·lecció gairebé completa d'obra gràfica i llibres de bibliòfil de Miró, a més d'un fons documental amb correspondència, fotografies i altres materials que ha esdevingut un referent mundial en l'estudi i la recerca de l'obra mironiana.

Antoni Llena s'ha interessat pel dibuix perquè, en paraules de Teresa Montaner, cap de Col·leccions de la Fundació Joan Miró, "reclama ser vist de forma pausada, i sobretot perquè, com a expressió primigènia, representa l'acció més genuïna de l'acte creatiu".

Miró:
Constel·lació
Antoni Llena

Dels gairebé 8.000 dibuixos que es conserven a l'Arxiu, Llena ha seleccionat els 150 que més l'han impactat. És una tria que no està feta a partir de la raó, sinó d'una emoció estètica. Llena hi defuig el discurs acadèmic i fins i tot procura abstrure's del seu coneixement previ de l'obra de l'artista per descobrir-la de bell nou.

Antoni Llena, *Miró: Constel·lació Antoni Llena*, instal·lació de 150 dibuixos de Joan Miró provinents de l'Arxiu de la Fundació Joan Miró (detall), 2020. Foto: Foto Gasull © Successió Miró, 2020

Molts dels dibuixos que ha seleccionat són l'origen de les obres més conegudes de Miró, però també n'hi ha que aquest no va arribar a materialitzar, tot i haver-ne fet esbossos de manera repetida durant anys. Segons Antoni Llena, són les obres menys coloristes de Miró i també les més iconoclastes. Llena les considera “la gènesi, el primer impuls del Miró més celebrat. Un primer impuls que concentra una intensitat i emotivitat impressionants. El Miró més íntim”.

En la majoria d'aquests dibuixos Miró utilitza el llapis de grafit, el carbonet i el pastel, entre altres tècniques. En les obres més tardanes s'intensifica l'ús del bolígraf i el llapis de color.

Un cop feta la tria, Llena ha relligat els dibuixos en una gran constel·lació mural que s'insereix en la presentació de Col·lecció a manera d'intervenció artística i omple tota una sala per crear una experiència immersiva. La instal·lació fa visibles els múltiples i diversos aspectes que conviuen en l'obra de Joan Miró i en els quals Llena es reconeix com a creador encara que en molts casos no hi hagi cap semblança formal. D'una

manera excepcional, Llena presenta en una única sala tota la trajectòria de Miró a través del dibuix, des de la infantesa fins a les darreres expressions de l'artista.

Antoni Llena treballant al seu estudi. Foto: Gasull.
© Fundació Joan Miró, 2020

En diàleg amb aquesta constel·lació de dibuixos, la Fundació Joan Miró ha volgut incloure dues obres d'Antoni Llena que recullen l'esperit de Miró i, segons Montaner, “ens recorden que la finalitat de l'art no resideix en l'obra en si, sinó en la capacitat de generar emocions en els altres”.

Pioner en les pràctiques experimentals dels anys seixanta al voltant de l'art conceptual i de l'art pobre, Antoni Llena sempre ha qüestionat els límits artístics i les categories estètiques. La seva obra és hereva de la tradició d'investigació plàstica tridimensional de Miró i es distingeix per ser una crítica radical de qualsevol dogmatisme. El despullament, la lleugeresa i la fragilitat han estat centres d'interès al llarg de la seva trajectòria, caracteritzada per l'essencialitat d'un treball minimalista amb una forta càrrega poètica. Entre altres projectes, en els darrers anys Llena s'ha abocat a la tasca quotidiana del dibuix com a escriptura del pensament i dietari personal.

Antoni Bernad. Ombres mironianes amb llum pròpia

28 de gener de 2019 - 14 de juny de 2020

Imatges disponibles a <http://bit.ly/AntoniBernad2020>

A finals dels anys setanta, després de la mort de Franco, el fotògraf barceloní Antoni Bernad va retratar les personalitats culturals catalanes més destacades de la generació de Joan Miró, algunes de les quals tot just tornaven de l'exili.

Dos retrats d'aquella sèrie donen la benvinguda al visitant a l'exposició *Miró: Constel·lació Antoni Llena*: un de Joan Miró i l'altre d'Antoni Llena.

Com a prelude a aquesta mostra, l'espai de fotografia del vestíbul de la Fundació Joan Miró exposa una selecció més àmplia d'aquells retrats, el comú denominador dels quals és que els seus models són figures vinculades amb la biografia o l'obra de Miró. La llista de personalitats inclou, a més de Llena i el mateix Miró, Josep Lluís Sert, J.V. Foix, Lola Anglada, Josep Llorens Artigas, Maria Dolors Miró Juncosa, Micaela Flores Amaya "la Chunga", Sebastià Gasch i Frederic Mompou.

Antoni Bernad
Retrat de Sebastià Gasch
© VEGAP, 2020

Antoni Llena. Biografia

Antoni Llena treballant a l'Arxiu de la Fundació Joan Miró. Fotografia: Gasull.
© Fundació Joan Miró, 2019

Neix a Barcelona el 1942. Precursor de l'art conceptual a Espanya, inicia la seva carrera artística a mitjan anys seixanta. “Quan vaig començar a pintar em preocupava arribar a expressar el meu temps històric sense necessitat de renunciar a la memòria del passat ni al desig d’anunciar la incertesa del futur. Vaig comprendre que el meu temps era fràgil i era així com volia expressar-lo.”

A finals dels seixanta fa la seva coneguda sèrie d'escultures dissecades. El 1969 crea, juntament amb Jordi Galí, Silvia Gubern i Àngel Jové, *Primera mort*, considerada la primera peça de videoart d'Espanya. Celebra la seva primera mostra individual aquell mateix any a la Petite Galerie de Lleida, on exposa, dibuixades a la paret de la sala, les ombres de les seves escultures de paper.

A començaments dels setanta decideix renunciar a la pràctica artística, que reprendrà el 1979 amb la sèrie de papers retallats exposada a la Fundació Joan Miró el 1988. Des de finals dels vuitanta incorpora nous materials —pedra, vidre, paper de seda, de ferro, porexpan...— i les seves obres esdevenen pintures tridimensionals. Apareixen llavors les seves grans sèries: *Epifanies i sofismes*, *Et in Arcadia Ego*, *Preposicions*, *Velletque videre*, *Sense penediment*, *Viatge d'hivern*.

Des de 2005 treballa la sèrie *SOS: senyals de fum des d'un subsòl*. Ordena els dibuixos per mesos i els aparella com les planes d'un llibre. “Entenc aquests dibuixos com a escriptura, com a llenguatge: llenguatge plàstic en el sentit més ampli del terme.”

Ha estat professor de literatura artística a la Universitat de Girona i ha dirigit tallers d'art a l'escola Eina de Barcelona. Ha comissariat les exposicions *L'ansietat de les influències. Tàpies vist per Llena* (Fundació Tàpies, 1991) i *Antoni Bernad. Nord/Sud/Est/Oest* (Palau Robert, 2018).

Miró:
Constel·lació
Antoni Llena

A més de ser col·laborador habitual d'alguns mitjans de comunicació escrits, ha publicat els llibres *La gana de l'artista* (1999) i *Per l'ull de l'art* (2008). És autor d'escultures públiques com ara *David i Goliat* (Barcelona, 1992) i *Homenatge als Castellans* (Barcelona, 2011), entre d'altres.

Cal destacar, entre altres exposicions individuals: *Antoni Llena* (Fundació Joan Miró, Barcelona, 1988), *La pintura como experiencia* (Patio Herreriano - Museo de Arte Contemporáneo Español, Valladolid, 2005), *SOS: senyals de fum des d'un subsòl* (Centre d'Art Tecla Sala, l'Hospitalet, 2011) i *Antoni Llena. The Practice of Dispossession* (galeria Henrique Faria Fine Art, Nova York, 2019).

Les seves obres formen part de col·leccions públiques com la de la Fundació Antoni Tàpies (Barcelona), la Fundació "la Caixa" (Barcelona), la Fundació Joan Miró (Barcelona), el Museu d'Art Contemporani de Barcelona, el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía (Madrid), el Patio Herreriano - Museo de Arte Contemporáneo Español (Valladolid) i The Museum of Modern Art (Nova York).

Nou preguntes a Antoni Llena

Una entrevista de Teresa Montaner i Martina Millà

Què heu volgut mostrar amb aquesta gran constel·lació feta amb dibuixos de Miró que engloben tota la seva trajectòria?

M'he proposat de respondre a l'encàrrec de la Fundació establint una complicitat emotiva amb la seva obra. És un punt de partida relliscós, certament, però no més relliscós i contingent que el que es pugui sostenir amb bastides teòriques. Confesso que, si mai l'emoció estètica m'ha fet perdre el món de vista i la capacitat raonadora, ha estat perquè en aquesta obra m'hi he reconegut. Però també hi ha un altre aspecte a tenir en compte. Les obres més celebrades de Miró es troben disperses en col·leccions arreu del món, però la Fundació té el material primigeni, auroral, que certifica el punt de partença de moltes de les més famoses. Una part minúscula d'aquest tresor és el que ara exposo amb total llibertat.

Podríeu dir-nos amb quins criteris heu triat aquests dibuixos? Què us agrada especialment d'aquesta selecció?

He mirat de mostrar el Miró que sento més afí seguint únicament la brúixola de l'emoció estètica.

He procurat d'establir una complicitat amb la seva obra que fugís del discurs historiogràfic. M'hi he encarat a la valenta, físicament. Com una abella fica el cap dins una flor per xuclar-ne el pol·len. Les obres d'art m'arriben físicament. A voltes com un impacte a l'estómac, o com un esclat a les orelles. Aquesta vegada m'he convertit en insecte. Que Leonardo digui que la pintura és una cosa mental no vol dir que es pugui reduir a simple raonament. L'emoció neix com un *enigma* dins el cor, que el reconeix com una cosa familiar i que el cap ha d'aclarir sense negar-ne l'essència emocional. He procurat fer visible la teranyina que relliga els molts Mirós que hi ha en Miró i que fa del conjunt exposat una constel·lació.

Tot preparant aquesta exposició heu descobert cap aspecte de Miró que us fos desconegut?

L'obra de Miró és sempre un esclat que es propaga com la llum: en totes direccions. La gramàtica iconogràfica de Miró és molt simple, però gens fàcil d'acotar. Les lletres dels abecedaris són poques i encara més pocs els colors bàsics o les notes del pentagrama, però els jocs que permeten són infinits. L'obra de Miró és com un riu que

neix sota terra i que, net i polit, transita reflectint el que troba a les seves vores. Tots els temps li són propis i totes les èpoques s'hi podran reconèixer.

Què deixen entreveure els dibuixos preparatoris d'una obra que no es pugui copsar a l'obra definitiva?

Tant els dibuixos preparatoris com l'obra acabada són un balbuçig. Ho són quan esbossen començaments o quan l'artista la dona per acabada. Consumar una obra no vol pas dir tancar-la, sinó deixar-la permanentment en estat de perplexitat.

Tota bona pintura és un pols entre el pintor i la pintura, una pugna que cap dels dos guanya ni perd: és l'estranyesa que venç, un «entremig sobtat», un «què» que supera totes les intencionalitats i que és allò que finalment anomenem art.

Com penseu que el dibuix guiava a Miró?

Amb el buit. Per la necessitat d'extreure del buit tot allò que silenciosament demana d'ésser formalitzat per a esdevenir una realitat tangible. El buit exigeix esperit creatiu. Però hi ha alguna cosa més. Sovint la cultura també és una forma de pol·lució i Miró s'esforçava cada dia per dir i redir amb tossuderia, amb una tendresa violenta, el somni, o la quimera, d'esdevenir éssers humans. Un somni que, perquè sigui viu, s'ha de recrear cada dia des de la pàgina en blanc.

Miró va definir els seus esbossos com un document íntim que li servia per a arribar a una simplificació plàstica completa i d'aquesta manera atènyer la veritable expressió de l'esperit. Hi teniu coincidències, amb aquesta manera de treballar?

Miró treballava sense xarxa, ran de l'abisme. Era un ésser terrè que no va voler cap més sostre que no fos la volta del cel, cap seguretat que no es recalqués en el vertigen de l'existència.

Una vegada va dir que ell pintava com les gallines, que amb el cap a terra pelluquen el gra i amb el cap enlaire se l'avien coll avall.

L'eix de Miró no té centre, bascula entre el micro i el macro. Entre la infinitud i la soledat de l'univers de dalt i la infinitud i soledat de l'univers de baix, dos abismes que mai no va voler deslligar, com mai no volgué deslligar matèria i esperit.

Que si hi ha coincidències entre la seva manera de treballar i la meva? Més amunt he afirmat que per fer aquesta exposició m'havia convertit en insecte. Per xuclar el pol·len de la seva obra i fer-ne mel nodridora per al meu esperit. Podria dir que he practicat una mena d'antropofàgia. No és pas la primera vegada, quan Miró va morir vaig córrer al costat del seu fèretre amb la intenció d'absorbir de l'aire les restes de la seva energia.

D'altra banda, no hi ha paral·lelismes formals entre la seva obra i la meva, però, com ell, no poso fronteres entre bellesa i lletjor, entre pròxim i llunyà, raó i sentiment. Per a ell, com també per a mi, pintura i escultura són el mateix. En els seus quadres els cucs mengen estels i els estels mengen cucs, i en els meus potser també.

Què creieu que Miró volia destacar en el procés de creació d'una obra?

Abastar el tot. Els grans artistes no troben res que sigui superflu. Solen ésser individus desvalguts que no saben fer el que fa el comú dels mortals i han d'inventar un món per viure-hi; són uns éssers contradictoris que no volen renunciar, ni poden, a cap de les contradiccions que els conformen i confirmen. Volen dir-ho tot en tot moment sabent que únicament poden fer-ho quequejant, o com el tro, eco d'un llampec llunyà.

L'obra de Miró no fou exempta de conflictes. A més, li agradava d'experimentar amb materials pobres i procediments poc convencionals, amb qualsevol mena de suport. Aquest esperit tan trencador ja s'intueix en els dibuixos preparatoris? Com?

El conflicte és part de la condició humana, però en els grans artistes, com Miró, és redundància. És un mecanisme que els permet de combatre la tirania que les convencions socials imposen i que els enfronta no sols amb el món sinó també amb si mateixos, castigant-los a voler escapar de les cadenes que el seu propi jo els imposa. L'obra de Miró és un anar i tornar constant. El darrer Miró no oblida el primer i el primer vaticina el darrer.

Aquest retrobament amb l'obra de Miró us ha influït d'alguna manera?

Ja he dit al començament que havia triat el Miró en què em reconeixia. Si triar ja és fer, amb aquesta tria he fet la meva obra. Hauria pogut assenyalar la gran influència de Miró en els artistes de les generacions posteriors, però aquesta feina pertoca als estudiosos.

MIRÓ: constel·lació A. Llana
Un text d'Antoni Llana

Per respondre a l'encàrrec de la Fundació Joan Miró de Barcelona de preparar una exposició de l'obra mironiana que custodia, he volgut establir amb en Miró una complicitat que defugís el discurs historiogràfic i el dels qui es dediquen a posar en relleu nous aspectes del seu art. No he tingut, doncs, cap intenció que no se sostingués en l'impacte sempre fràgil i relliscós de l'emoció estètica. Quan fa anys la Fundació Tàpies de Barcelona em va encarregar l'exposició *Tàpies vist per Llana*, ja vaig seguir aquest mateix fil. Al pròleg del catàleg que es va publicar llavors hi vaig escriure coses que ara puc reproduir íntegrament, canviant-hi tan sols el nom de Tàpies pel de Miró: "He triat el Tàpies que conec [el Miró en què em reconec, diria ara]. Perquè, si mai l'emoció estètica m'ha fet perdre el món de vista i la capacitat raonadora, ha estat simplement perquè, en aquesta obra, m'hi he reconegut. Si triar és fer, en aquesta tria he fet la meva obra."

A mitjan dècada dels setanta, Miró se'm revelà de sobte mentre contemplava en una sala d'exposicions un quadre de Francis Bacon. Des de l'extrem oposat de la sala, una obra de Joan Miró s'imposà als meus ulls i em ferí el cor. Bo i enlluernat, vaig veure com el pintor feia esclatar tots els contraris alhora que, fosos en un llampec, els feia tots necessaris. Així em féu entendre directament que la pintura tan sols és art si, en el punt en què es troben, l'ahir i el demà esdevenen indestriables. Si micro i macro són mirall l'un de l'altre.

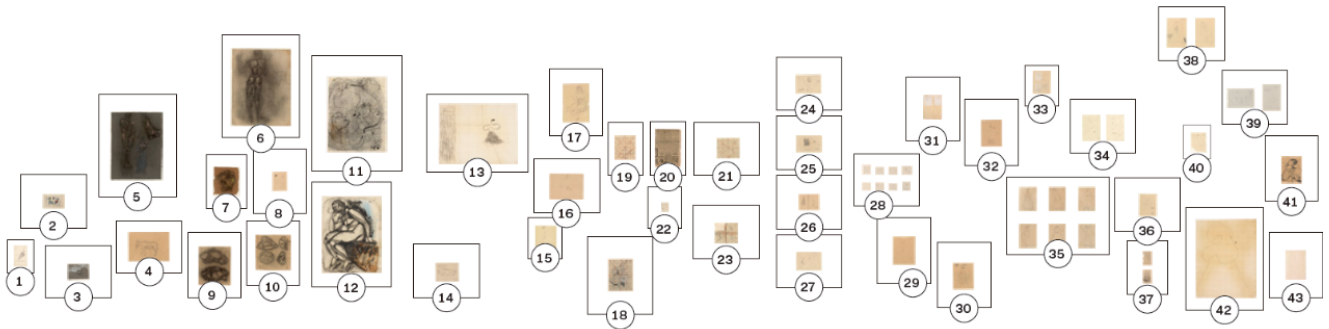
La tria

La Fundació Joan Miró de Barcelona guarda 13.322 obres de Miró entre pintures, escultures, dibuixos i obra gràfica. Espontàniament vaig començar a cercar a l'apartat dels dibuixos (el més extens: n'aplega prop de 8.000), sabent d'instint que hi trobaria el Miró més afí. Després d'observar-ne tot el fons n'he seleccionat 150, que mostraré en forma de constel·lació desmarxada a les parets d'una sala-atzucac. La fragilitat del dibuix requereix tant una cura especial com una mirada pausada; és per això, i perquè hi manca el reclam de l'espectacularitat, que aquest valuós i delicat tresor s'ha mostrat poc i acomplexadament. És una obra de petites dimensions, testimoni de la gènesi de tantes grans obres d'en Miró que es troben a les col·leccions més importants del món, i una mostra del moll del seu esperit.

He triat el Miró més íntim, el menys "Miró", el menys colorista, el més iconoclasta de l'ortodòxia avantguardista del seu temps. El Miró que gesta esclatxes que esdevenen portes dels artistes que vindran. El meu Miró.

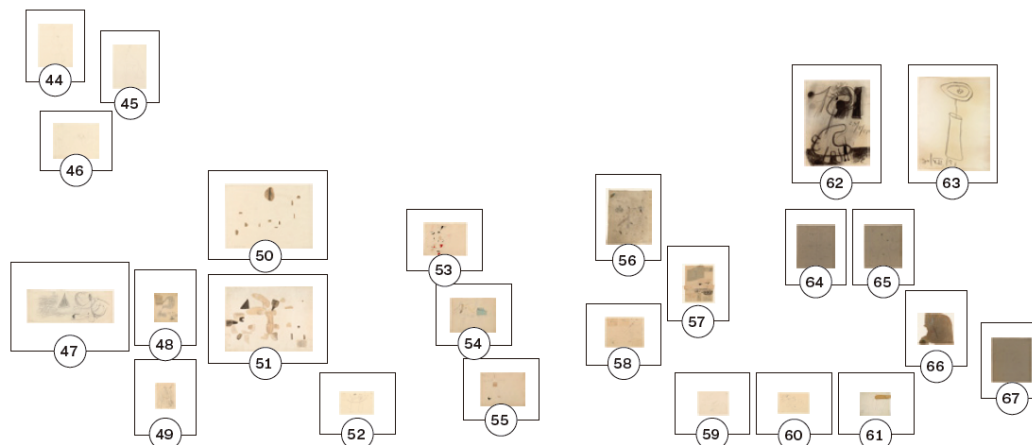
Plànol de l'exposició i llista d'obres

Paret 1

1 Sense títol (<i>Paraigua</i>), 1901	11 Dibuix preparatori d' <i>Interior holandès (II)</i> (1928), sense data	20 Dibuix preparatori de <i>Cap de pagès català</i> (1925), sense data	28 Dibuixos preparatoris per al llibre de Lise Hirtz <i>Il était une petite pie</i> (1928), 1927	35 Sense títol (<i>Ballarina</i>), 1917	42 Dibuix preparatori de <i>La Fornarina</i> (segons Rafael) (1929), sense data
2 Sense títol (<i>El pedicur</i>), 1901	12 Sense títol (<i>Nu assegut</i>), c. 1915	21 Dibuix preparatori de <i>Carnaval d'Arlequí</i> (1924-1925), sense data	29 Dibuix preparatori de <i>La Fornarina</i> (segons Rafael) (1929), sense data	36 Dibuix relacionat amb <i>Ballarina espanyola</i> (1928), sense data	43 Dibuix preparatori de <i>Sense títol</i> (1930), 1930
3 Sense títol (<i>Cases</i>), 1908	13 Dibuix preparatori de <i>Retrat de la Reina Lluisa de Prússia</i> (1929), sense data	22 Dibuix preparatori de <i>Cap de pagès català</i> (1925), sense data	30 Dibuix preparatori de <i>La Fornarina</i> (segons Rafael) (1929), sense data	37 Dibuixos preparatoris de <i>Ballarina espanyola</i> (1924), sense data	
4 Dibuix preparatori d' <i>Hort amb ase</i> (1918), sense data	14 Sense títol (<i>Ase</i>), 1917	23 Dibuix preparatori d' <i>El llum de petroli</i> (1924), sense data	31 Dibuixos preparatoris de <i>Ballarina espanyola I</i> (1928), sense data	38 Dibuixos preparatoris de <i>Sense títol</i> (1930), 1930	
5 <i>Estudis de nu</i> , sense data	15 <i>Estudi de nu</i> , c. 1919	24 Dibuix preparatori de <i>Sense títol</i> (1928), sense data	32 Dibuix preparatori de <i>Sense títol</i> (1929), sense data	39 <i>Dibuixos</i> , 1942	
6 <i>Estudi de nu dempeus</i> , sense data	16 Dibuix preparatori de <i>Paisatge (La llebre)</i> (1927), sense data	25 <i>Dibuix</i> , 1929	33 Dibuixos preparatoris de <i>Retrat d'una ballarina</i> (1928), sense data	40 Dibuix preparatori de <i>Sense títol (Nu baixant l'escala)</i> (1924), sense data	
7 Sense títol (<i>Exercici de tacte</i>), c. 1912	17 <i>Estudi de nu</i> , c. 1917	26 Dibuix preparatori per a un llibre de Robert Desnos. Projecte no realitzat, 1929	34 Dibuix preparatori de <i>Pintura</i> (1930), sense data	41 Dibuix preparatori de <i>Retrat d'una dama el 1820</i> (segons Constable) (1929), sense data	
8 Dibuix preparatori per a un llibre de Robert Desnos. Projecte no realitzat, 1929	18 Dibuix preparatori de <i>Ballarina espanyola</i> (1924), sense data	27 Dibuix preparatori de <i>Sense títol</i> (1928), sense data			
9 Sense títol (<i>Exercici de tacte</i>), c. 1912	19 Dibuix preparatori de <i>Cap de pagès català</i> (1924-1925), sense data				
10 Sense títol (<i>Exercici de tacte</i>), c. 1912					

Paret 2

44 *Sense títol (Dibuix de La Grande Chaumière)*, 1937

45 *Sense títol (Dibuix de La Grande Chaumière)*, 1937

46 *Sense títol (Dibuix de La Grande Chaumière)*, 1937

47 Dibuix preparatori de *Mural II* (1933), sense data

48 Dibuixos preparatoris de *Construcció* (1930), sense data

49 Dibuix preparatori de *Construcció* (1930; obra no identificada), sense data

50 Collage preparatori de *Pintura*, 1933

51 Collage preparatori de *Després del crim*, c. 1933

52 *Minotaure*, 1933

53 *Estudi de vestuari. Escena V*, 1932

54 *Estudi de vestuari. Escena VI*, 1932

55 *Estudi de vestuari. Escena V*, 1932

56 Dibuix preparatori de *Dona asseguda I*, 1938

57 *Dibuixos*, sense data

58 *Dibuixos preparatoris de Natura morta (Natura morta del llum)* (1928), sense data

59 *Autoretrat*, 1938

60 Dibuix preparatori d'obra no identificada, 1930

61 *Autoretrat*, 1938-1939

62 *Sense títol*, 1951

63 Dibuix preparatori de *Monument* (1956), 1951

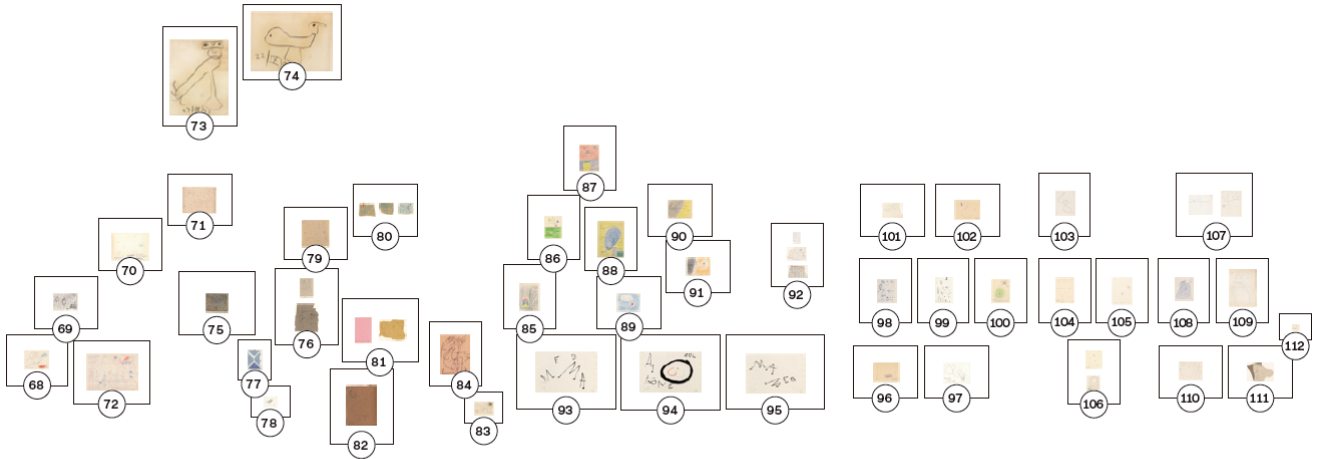
64 *Personatge davant del sol*, 1942

65 *Dona i ocell*, 1942

66 *Autoretrat*, 1938

67 *Dibuix*, 1942

Paret 3

68 Dibuix preparatori de <i>Poema d'amor</i> (1968), 1966	78 <i>Dibuix</i> , sense data	87 Dibuix preparatori de <i>Personatge davant el sol</i> , 1968	98 <i>Dones i ocells davant la lluna</i> , 1979	108 <i>Dibuix</i> , 1979
69 <i>Dibuix</i> , 1972	79 <i>Dibuix</i> , 1944	88 <i>Dona, ocell, constel·lacions</i> , 1976	99 <i>La música de l'albada</i> , 1965	109 <i>Dibuix</i> , sense data
70 <i>Dibuix</i> , 1965	80 Dibuix preparatori de <i>Blau I, Blau II i Blau III</i> (1961), 1960	89 <i>L'angle del diamant ens il·lumina</i> , 1967	100 Dibuix preparatori de <i>Gota d'aigua damunt la neu rosa</i> (1968), 1965	110 <i>Pastoral</i> , 1979
71 <i>Dibuix</i> , 1944	81 <i>Dona nua i punt negre damunt fons blau II</i> , 1968 i <i>L'apat dels masovers</i> , 1964	90 <i>Personatge al desert</i> , 1967	101 <i>Dibuix</i> , sense data	111 Dibuix preparatori per al llibre <i>Ubu aux Baléares</i> (1971), sense data
72 Dibuixos preparatoris i anotacions de <i>Deessa</i> (1970), <i>Tors de dona</i> (1973) i <i>Cap</i> (1973), sense data	82 <i>Record de la Reina Maria Lluïsa de Prússia (II)</i> , 1941	91 <i>El raig de lluna a l'habitació d'amor II</i> , 1966	102 <i>Dibuix</i> , 1963	112 Dibuix preparatori de <i>Blau III</i> (1961), 1960
73 Dibuix preparatori de <i>Cap damunt una branca</i> (1956), 1951	83 <i>Dibuix</i> , 1943	92 <i>Dibuix, Dibuix preparatori de Poema (III) i Dibuix</i> , 1968	103 <i>Dibuix</i> , 1979	
74 Dibuix preparatori d'obra no realitzada, 1951	84 <i>Personatge, ocells</i> , 1977	93 <i>Ubu roi</i> , c. 1953	104 <i>Dibuix</i> , 1971	
75 <i>Poema</i> , 1965	85 <i>Dibuix</i> , 1967	94 <i>Ubu roi</i> , c. 1953	105 Dibuixos preparatoris de <i>Gota d'aigua damunt la neu rosa</i> (1968), 1965 i 1961	
76 Dibuixos preparatoris de <i>Post de planxar</i> (1956), sense data	86 Dibuix preparatori de <i>L'ala de l'aloosa aureolada pel blau d'or arriba al cor de la rosella abaltida damunt la plana ornada de diamants</i> (1967),	95 <i>Ubu roi</i> , c. 1953	106 Dibuixos preparatoris de <i>Cabell perseguit per 2 planetes</i> (1968), 1965 i 1961	
77 <i>Personatge</i> , 1979		96 <i>Dibuix</i> , 1964	107 <i>Dibuix</i> , c. 1979 i <i>Dibuix</i> , 1979	
		97 <i>Paisatge</i> , 1974		

Guia de sala descarregable a: www.fmirobcn.org/constellaciollena

Selecció d'imatges per a premsa

Joan Miró
Sense títol (El pedicur)
1901
Llapis grafit, aquarel·la i tinta estilogràfica
damunt paper
11,6 x 17,7 cm
Fundació Joan Miró, Barcelona
© Successió Miró, 2020

Joan Miró
Sense títol (Exercici de tacte)
c. 1912
Carbonet damunt paper
31,5 x 25,5 cm
Fundació Joan Miró, Barcelona
© Successió Miró, 2020

Joan Miró
Sense títol (Nu assegut)
1915
Tinta xinesa, carbonet i aquarel·la damunt paper
62,8 x 47,5 cm
Fundació Joan Miró, Barcelona
© Successió Miró, 2020

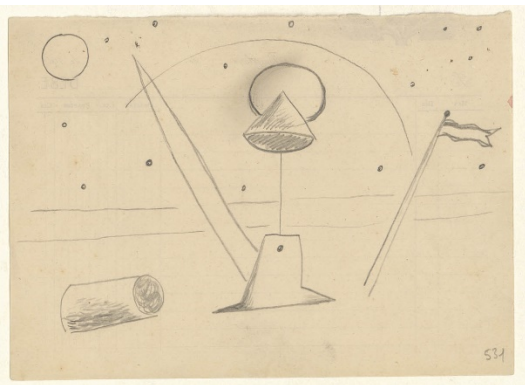
Joan Miró

Estudi de nu dempeus
Sense data
Carbonet damunt paper
62,5 x 47 cm
Fundació Joan Miró, Barcelona
© Successió Miró, 2020

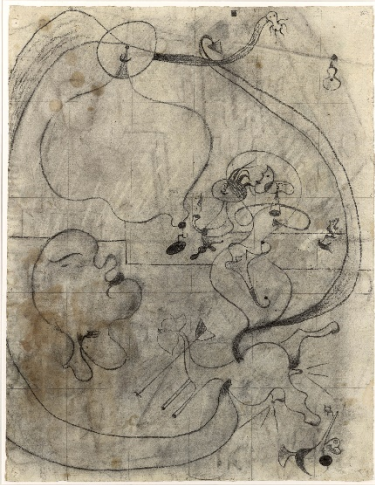
Joan Miró

Estudi de nu
c. 1917
Llapis grafit damunt paper
31,3 x 21,5 cm
Fundació Joan Miró, Barcelona
© Successió Miró, 2020

Joan Miró

Dibuix preparatori de Sense títol, 1928
Sense data
Llapis grafit damunt paper
15,5 x 21,5 cm
Fundació Joan Miró, Barcelona
© Successió Miró, 2020

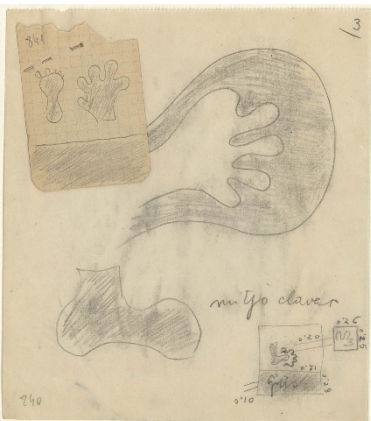
Joan Miró

Dibuix preparatori d'Interior holandès (II), 1928
Sense data
Llapis carbó i llapis grafit damunt 61,5 x 47,5 cm
Fundació Joan Miró, Barcelona
© Successió Miró, 2020

Joan Miró

Dibuix preparatori de Dona asseguda I, 1938
1938
Llapis grafit damunt paper
41 x 32,5 cm
Fundació Joan Miró, Barcelona
© Successió Miró, 2020

Joan Miró

Dibuixos preparatoris de Construcció, 1930
(obra no identificada)
Sense data
Llapis grafit damunt paper
19,4 x 17,3 cm
Fundació Joan Miró, Barcelona
© Successió Miró, 2020

Joan Miró

Dibuix preparatori de Retrat de la Reina Lluïsa de Prússia, 1929

Sense data

Llapis carbó damunt paper

48,5 x 62,5 cm

Fundació Joan Miró, Barcelona

© Successió Miró, 2020

Joan Miró

Collage preparatori de Pintura, 1933

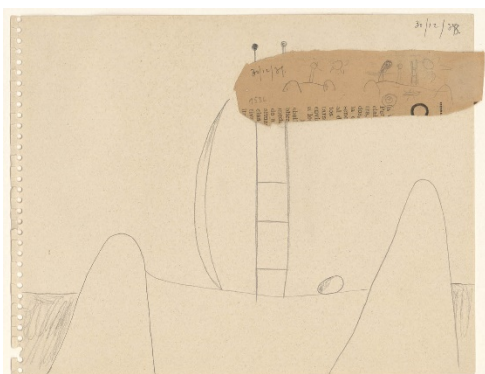
1933

Collage i llapis grafit damunt paper

47,2 x 63,2 cm

Fundació Joan Miró, Barcelona

© Successió Miró, 2020

Joan Miró

Autoretrat

1938

Llapis grafit damunt paper

16,9 x 21,9 cm

Fundació Joan Miró, Barcelona

© Successió Miró, 2020

Miró:
Constel·lació
Antoni Llena

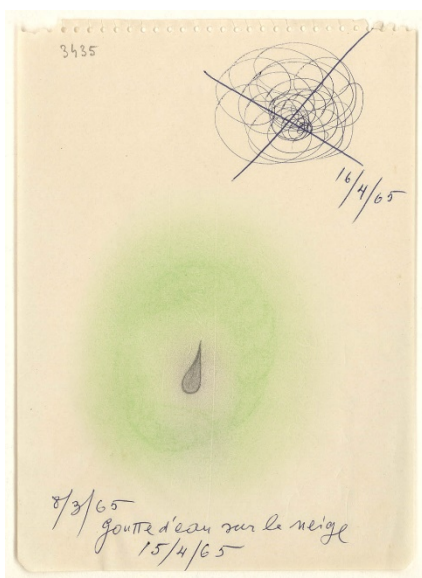

Joan Miró

Dibuix preparatori de Blau III, 1961
1960

Tinta estilogràfica i llapis grafit damunt paper
5 x 6,2 cm

Fundació Joan Miró, Barcelona
© Successió Miró, 2020

Joan Miró

Dibuix preparatori de Gota d'aigua damunt la neu rosa,
1968

1965

Llapis grafit, pastel i bolígraf damunt paper
20,7 x 14,9 cm

Fundació Joan Miró, Barcelona
© Successió Miró, 2020

Joan Miró

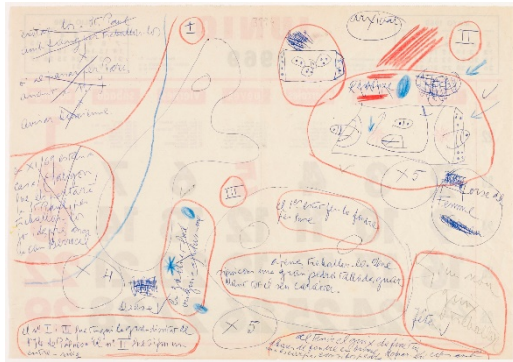
Dibuix preparatori de Cabell perseguït per 2 planetes,
1968

1965

Bolígraf damunt paper
15 x 12,7 cm

Fundació Joan Miró, Barcelona
© Successió Miró, 2020

Miró:
Constel·lació
Antoni Llena

Joan Miró

Dibuixos preparatoris i anotacions de Deessa,
1970, Tors de Dona, 1973 i Cap 1973
1973

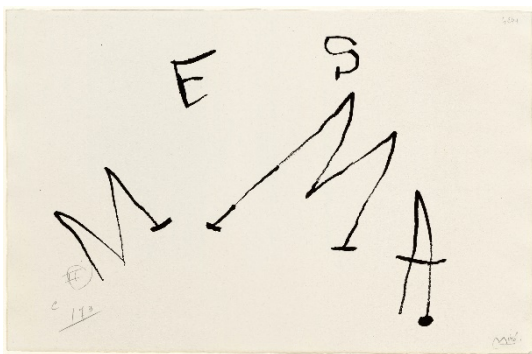
Sense data

Bolígraf, llapis grafit i llapis de colors damunt
paper (full de calendari)

30,5 x 43,6 cm

Fundació Joan Miró, Barcelona

© Successió Miró, 2020

Joan Miró

Ubu Roi

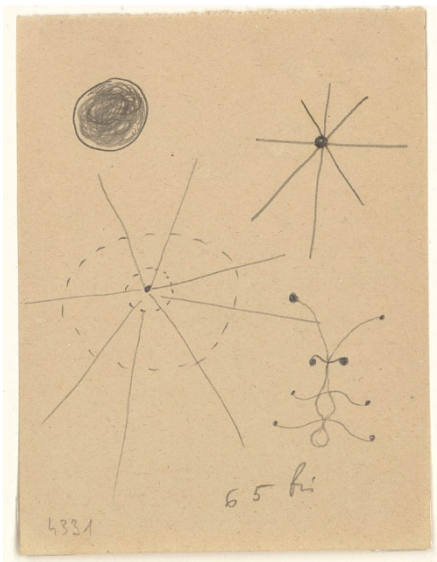
c. 1953

Tinta xinesa damunt paper

32,7 x 50,2 cm

Fundació Joan Miró, Barcelona

© Successió Miró, 2020

Joan Miró

Dibuix preparatori per a il·lustrar un llibre de Robert
Desnos. Projecte no realitzat

c. 1929

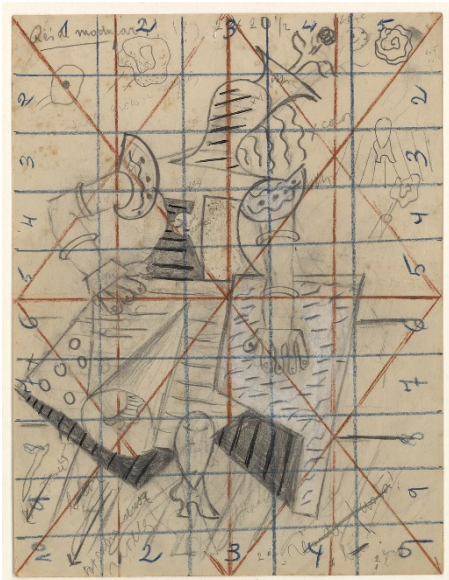
Llapis grafit damunt paper

15,4 x 11,7 cm

Fundació Joan Miró, Barcelona

© Successió Miró, 2020

Miró:
Constel·lació
Antoni Llena

Joan Miró

Dibuix preparatori de Ballarina espanyola, 1924 Sense data

Llapis grafit, llapis de colors, pastel i tinta damunt paper
26,7 x 20,5 cm

Fundació Joan Miró, Barcelona

© Successió Miró, 2020

Antoni Llena

Antoni Llena, *Et in Arcadia ego 11*

Tècnica mixta, 1995

Col·lecció particular

Foto: Antoni Bernad

© Antoni Llena, VEGAP, Barcelona, 2020

Antoni Llena

Sense títol

Tècnica mixta, 2010

Col·lecció particular

Foto: Antoni Bernad

© Antoni Llena, VEGAP, Barcelona, 2020

Informació general

Horaris

De dimarts a dissabte:

de 10 a 18 h (de novembre a març)

de 10 a 20 h (d'abril a octubre)

Diumenges:

de 10 a 15 h (de novembre a març)

de 10 a 18 h (d'abril a octubre)

Dilluns no festius: Tancat

Entrada general

Col·lecció permanent + exposició temporal:	13 €	Reduïda*: 7 €
Exposició temporal:	7 €	Reduïda*: 5 €
Espai 13:	3 €	Reduïda*: 2 €

*Estudiants de 15 a 30 anys i visitants més grans de 65 anys

Menors de 15 anys i aturats (acreditats): entrada gratuïta

Passi anual: 14 €

Servei de guia multimèdia: 5 €

Accessibilitat

Imatges disponibles per a premsa i **dossier** digitalitzat, a la nostra sala de premsa virtual www.fmirobcn.org/ca/fundacio/premsa/ i <http://bit.ly/MiroContellacioAntoniLlena>

Seguiu les activitats de *Miró: Constel·lació Antoni Llena* a les xarxes amb l'etiqueta [#ConstellacioLlena](https://twitter.com/ConstellacioLlena) i al web www.fmirobcn.org/constellaciollena

Fundació Joan Miró * J... Barcelona

Amb la col·laboració de:

Sabadell
Fundació

Amb el suport de:

* J... Cercle Miró

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona

www.fmirobcn.org

